

"En dag med" giver indblik i hverdagen hos forskellige praktiserende læger rundt omkring i Danmark.

EN DAG MED ...

Louisa Skovlund Hollmann

Louisa Skovlund Hollmann er fase 3-læge i Lægerne Busgadehuset, en kompagniskabspraksis i Aarhus C med 4 kapaciteter og 7.200 patienter, hvoraf ca. 30 % har anden etnisk herkomst end dansk. Ud over de 4 kompagnoner og mig er der ansat en vikar, 4 sygeplejersker og flere medicinstuderende, som fungerer som sekretærer.

Louisa afholder videokonsultation med en mor, som ikke havde mulighed for at komme til en fremmedekonsultation i dag. Foto: Malene Thygesen.

Kl. 06.00: Min mands vækkeur ringer, og jeg og vores datter vågner også. Vi spiser fælles morgenmad og går i bad på skift. Min mand går mod toget klokken syv. Jeg og vores datter når at lege lidt med Duplo, og 7.20 smutter vi afsted på cykel mod vuggestuen, hvorefter jeg cykler videre på arbejde – jeg har kun 10 minutter på arbejde, og jeg nyder turen hver morgen og eftermiddag.

Kl. 7.49: Jeg låser mig ind i praksis – foran 5-6 patienter, som allerede står og venter ved døren. Jeg tænder computeren på mit kontor på vej i garderoben med min jakke. Derefter går jeg i køkkenet for at lave en kop te og sige godmorgen til mine kollegaer. To er hjemvendt fra ferie, og jeg når at høre om dårlige sneforhold i alperne og skildepadder på eksotiske strande.

Kl. 8.00: Vi har alle, både læger og sygeplejersker, åben konsultation hver morgen fra klokken 8 til 9. Patienterne skal møde op mellem 8.00 og 8.30 og bliver set i den rækkefølge, som de kommer. Jeg har ikke tidligere været i en praksis, hvor der er uvisiterede tider, men det virker både alsidigt og fleksibelt. Tiderne kan bruges til alt fra blodprøvetagning til akut sygdom og længerevarende symptomer, dog ikke konsultationer som samtaler og årskonroller. Nogle dage er venteværelset fyldt, og så er nogle problemstillinger for komplekse til formatet, så når jeg kun at tage hul på problemstillingen med patienten, måske iværksætte noget paraklinik eller hjemmeregistrering og lave en opfølgende tid. Denne morgen ser jeg blandt andet en gravid kvinde midt i 30'erne, som jeg i sidste uge

henviste til en provokeret abort. Hun ændrede dog mening, men er begyndt at bløde spontant og kommer nu for at få målt sin anden p-hCG. Jeg er selv synligt gravid, så inden jeg henter hende i venteværelset, tager jeg min tykke sweater på, for at min mave ikke er så fremtrædende. Jeg ser også en 3-årig passant, som jeg henviser akut til sygehuset obs. fraktur og en patient med en nyopdaget knude på halsen og andre 'småting' som feber, udslæt og et ændret modernærke.

I stedet for åben konsultation telefonvisiterer jeg 3 dage om ugen sammen med vores medicinstuderende i sekretariatet. Jeg synes, at det giver mening, at vi visiterer fra det samme rum, da de nemt kan stille mig lægefaglige spørgsmål, og jeg kan få hjælp, hvis der er noget, som jeg endnu ikke kender arbejdsgangen på. Hvis der er travlt i åben konsultation, så skifter jeg til at se patienter i stedet for at visitere.

Kl. 9.00-12.30: Planlagte konsultationer afbrudt af 15 minutters administrationstid og 15 minutters kaffepause. Administrationstiden bruger jeg på at besvare e-konsultationer, tjekke blodprøvesvar og skrive en korrespondance. Jeg ser en del yngre kvinder denne formiddag med underlivsproblematikker. Jeg mikroskoperer wet-smear 3 gange i vores laboratorium. Jeg ser også en ældre kvinde i 80'erne med sin datter til svar på en CT-scanning af cerebrum og status på, hvordan det går. Jeg har for et par måneder siden henvist hende til demensudredning, hvor hun i første omgang har fået tid om 1,5 år. Efter svaret på den normale CT-scanning har de fremrykket tiden til om 5 måneder; jeg ved ikke, om der er en sammenhæng. De sidste par konsultationer har været præget af datterens bekymring for hastigt nedadgående funktionsniveau hos den ældre kvinde, hvor der var begyndt at komme psykotiske

Louisa cykler hjem efter at have set dagens sidste patient. Foto: Solvej Videbæk Bueno.

symptomer, men også frustration over lang ventetid. Jeg har startet hende op i antidepressiv medicin efter konferering med specialisttelefonen i psykiatrien, og det har sammen med øget hjælp i hjemmet bedret kvinden, så konsultationen i dag er mindre frustrationspræget end tidligere. Jeg slutter formiddagen af med 30 minutters administrationstid, hvoraf det meste bliver brugt på at indhente lidt forsinkelse og få svaret på de sidste blodprøver.

Kl. 12.30: Fælles frokost. Vi har fælles frokostordning. Der bliver ofte lavet en salat, og ellers står den på rugbrød og pålæg fra køleskabet. Jeg kan mærke, at det skaber et fællesskab at mødes over et fælles frokostbord.

Kl. 13.00: En halv times supervision. Hver fredag gennemgår vi en kompetence, men i dag er det tirsdag, og vi bruger tiden på at gennemgå min aftenkørevagt fra sidste uge. Jeg havde en vagt, hvor jeg tvangsindlagde en psykotisk patient på røde papirer og havde politiet med – og derudover fik jeg lavet min første ligblanket. Vi taler mest om formalia, lovgivning og praktik i forhold til tilkaldelse af politiet – og jeg skal lige bekræftes i, at jeg ikke også skulle have lavet en dødsattest sammen med ligblanketten.

Kl. 13.30-15.00: Flere planlagte konsultationer, herunder blandt andet en videokonsultation med en mor, hvis døtre er blevet set dagen før. Hun synes, at de har fået det dårligere, men

de har dog ikke haft mulighed for at komme ind i praksis, og de er derfor booket på video. Jeg synes, at videokonsultationer kan være virkelig svære, da patienterne ofte har svært ved det tekniske, og billedkvaliteten ikke er i top. Det stiller store krav til visitationen. Vi aftaler, at de må komme ind i åben konsultation dagen efter eller ringe og få en akuttid, hvis hun bliver yderligere bekymret i de næste par dage, men for nu er det fortsat fredeligt. Jeg har også 2. samtale med en midaldrende mand, som jeg mistænker for at have en depression. Hustruen deltager i første halvdel af samtalen. Jeg kan godt lide at have samtaler, da patienterne oftest er meget tilidsfulde, og det bryder 'konsultationsflowet' at have dobbelttider.

Kl. 15.24: Har jeg fri. Jeg cykler hjem. Min mand har hentet vores datter, så de er allerede hjemme. Vi har ikke fået handlet til aftensmad på forhånd, så vi finder en rest i fryseren, som jeg varmer, mens min mand har vores datter i bad. Vi spiser ved 17-tiden og leger i stuen indtil sengetid.

Kl. 19.11: Min mand putter vores datter, og jeg rydder af efter aftensmaden og rydder op. Derefter får vi planlagt de næste par dage og meldt afleverings- og hentetider ind på Aula til vuggestuen. Min mand læser, og jeg strikker en times tid og skriver noter på min telefon til denne artikel, inden det er godnat før 22. //